

Sygn. akt II K 391/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

po rozpoznaniu w dniach: 06.06.2013r. 25.07.2013r., 24.09.2013r., 15.10.2013r., 05.11.2013r. i 12.11.2013r.

s p r a w y ***M. K.***

syna J. i R. zd. K.

urodzonego dnia (...) w K.

oskarżonego o to, że:

1. w nocy 23 na 24 października 2012 roku w K. działając wspólnie i w porozumieniu z K. Ł., po uprzednim zerwaniu kłódki w drzwiach garażowych wszedł do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia piły spalinowej marki H., piły elektrycznej marki M., 4 sztuk nowych bluz roboczych z zielonym napisem (...)Sp. z o.o., 4 sztuk kasków budowlanych koloru zielonego o łącznej wartości 3.200 PLN na szkodę Firmy Budowlanej (...), przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.02.2009 roku sygn II K 286/08 m.in. za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2009 roku sygn II K 461/09 na podstawie którego wymierzono mu karę łączną w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności która odbył od dnia 30.04.2009 roku do dnia 13.10.2009 roku oraz od 19.10.2009 roku do 14.06.2011 roku

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 19 stycznia 2013 roku w K. przebywając na ternie sklepu (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia towaru sklepowego w postaci 20 sztuk żeli do golenia marki G. oraz jednej butelki wódki marki K. o pojemności 0,5 litra w wyniku czego powstały straty w kwocie 309,79 PLN na szkodę (...) S.A. przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa o którym mowa w pkt 1

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego ***M. K.*** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż zabrane mienie było wartości 1900 zł. oraz oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 05.04.2006r. sygn. akt II K 1023/05 za czyny z art. 288 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.07.2007r. sygn. akt Ko 482/07, która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.09.2009r. sygn. akt II K 192/09, którym wymierzono karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności odbyłą przez oskarżonego w okresie od 18.10.2009r. do 19.10.2009r., od 31.03.2008r. do 30.04.2009r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.08.2008r. sygn. akt II K 963/07 za czyny z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.02.2009r. sygn. akt II K 286/08 za czyny z art. 279§ 1 kk na kary 1 roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 288 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2009r. sygn. akt II K 461/09, którym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego w okresie od 30.04.2009r. do 13.10.2009, od 19.10.2009r. do 14.06.2011r.

tj. występku z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to, na mocy art. 279 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku z tym, że przyjmuje, iż zabrane mienie było wartości 308,79 zł. tj. wykroczenia z art. 119 § 1 kw i za to, na mocy art. 119 § 1 kw wymierza mu karę 20 (dwudziestu) dni aresztu;

III. na mocy art. 119 § 4 kw orzeka wobec oskarżonego **M. K.** na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w K. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę kwoty 308,79 zł.;

IV. na mocy art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu **M. K.** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 25.01.2013r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. K. kwotę 828 zł. tytułem kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu M. K. oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 190,44 zł;

VI. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego **M. K.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 391/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W październiku 2012 r. pokrzywdzony J. F. wraz z pracownikami wykonywali remont budynku poczty w K. przy ulicy (...) polegający na wymianie dachu. Wszyscy zamieszkiwali wówczas w budynku poczty. Po skończonej pracy pokrzywdzony J. F. składał sprzęt używany do pracy do garażu – budynku przy poczcie, po czym drzwi do budynku zamykał na kłódkę. W garażu tym oprócz narzędzi znajdowały się także materiały budowlane i inne przedmioty wykorzystywane do pracy, a należące do pokrzywdzonego J. F.. W dniu 23 października 2012 r., po zakończeniu prac J. F. złożył narzędzia, w tym piłę spalinową marki H., piłę elektryczną marki M. do przyległego do budynku poczty garażu. Nadto złożył tam 4 sztuki nowych bluz roboczych i 4 sztuki nowych kasków ochronnych, które w tym dniu otrzymał od pracownika jednej z firm, z którą współpracował. Garaż – drzwi, zamknął na kłódkę. Oskarżony M. K. wiedział o tym, że pracownicy wykonujący prace budowlane w budynku poczty składują narzędzia w garażu przy poczcie. W nocy z 23 na 24 października 2012 r. używając łomu zerwał kłódkę zabezpieczającą drzwi garażowe do tego budynku i zabrał piłę spalinową marki H. o wartości 700 zł., piłę elektryczną marki M. o wartości 600 zł., 4 sztuki nowych bluz

robotycznych, każda warta 100 zł. i 4 sztuki nowych kasków ochronnych, każdy o wartości 50 zł. Oskarżony M. K. czynu tego dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z K. Ł..

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. k.23, k.85,

- zeznania świadka J. F. k. 4-4v., k. 164-164v.,

- notatka urzędowa k. 1, k. 5,
- częściowo wyjaśnienia złożone przez świadka K. Ł. k. 25,
- protokół przeszukania k. 36-38.

Oskarżony M. K. był wcześniej wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa popełnione przeciwko mieniu oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 05.04.2006r. w sprawie o sygn. akt II K 1023/05 za czyny z art. 288 § 1 kk M. K. został skazany na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.07.2007r. sygn. akt Ko 482/07, która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.09.2009r. sygn. akt II K 192/09, a którym wymierzono karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego w okresie od 18.10.2009r. do 19.10.2009r., od 31.03.2008r. do 30.04.2009r. Był on także karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.08.2008r. sygn. akt II K 963/07 za czyny z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.02.2009r. sygn. akt II K 286/08 za czyny z art. 279§ 1 kk na kary 1 roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 288 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2009r. sygn. akt II K 461/09, którym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności odbytą przez oskarżonego w okresie od 30.04.2009r. do 13.10.2009, od 19.10.2009r. do 14.06.2011r.

Dowód: - dane o karalności k. 146-147,

- odpisy orzeczeń k. 27-33, k.67-75, k.108-117.

Oskarżony M. K. w dniu 19 stycznia 2013 r. przyszedł do sklepu (...) w K.. Do koszyka zakupowego włożył 20 sztuk żeli do golenia marki G. i jedną butelkę wódki 0,5 litra o łącznej wartości 308,79 zł. Minął on linię kas celowo i świadomie nie uiszczając zapłaty za ten towar.

Dowód: - częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. k.57v, k.85,

- zeznania świadka A. R. k. 46v., k.140-140v.,

- zeznania świadka K. B. k. 48v., k. 128v.,

- notatka urzędowa k. 41,

- zawiadomienie o kradzieży k. 45,

- nagranie monitoringu sklepowego.

Oskarżony M. K. ma 26 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. Oskarżony ma wykształcenie podstawowe, nie ma wyuczonego zawodu, nie pracuje, podejmuje dorywcze zatrudnienie z dochodem około 300 zł. miesięcznie, pozostaje na utrzymaniu matki.

Oskarżony M. K. składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym (k. 23, k. 57v., k. 85) przyznał się do popełnienia obu zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że widział wcześniej, jak pracownicy chowają sprzęt - narzędzia do garażu przy poczcie i dlatego nocą udał się tam zabierając z domu łom, by zdjąć przy jego użyciu kłódkę zabezpieczającą drzwi. Wiedział, że garaż nie jest wyposażony w alarm. Przyznał, że z garażu zabrał rzeczy zapakowane w kartony, nowe, jak kaski, ubrania robocze, zabrał też piłę marki M. i inne przedmioty. Zaprzeczył natomiast, by dokonał włamania z K. Ł.. W tym zakresie wyjaśnił, że z K. Ł. spotkał się następnego dnia przypadkiem na ulicy, już po sprzedaży części skradzionych rzeczy. Wtedy powiedział mu, że ma pieniądze na gry hazardowe i alkohol i razem z K. Ł. pieniądze z kradzieży przeznaczyci na gry na automatach i alkohol. Rzeczy skradzione z garażu, których nie sprzedał, zaniósł na starą, nieczynną stację PKP w K. i powiedział K. Ł., że może sobie je wziąć, stąd też Policja znalazła u K. Ł. część przedmiotów pochodzących z kradzieży z włamaniem do garażu. Zaprzeczył, by mówił K. Ł., skąd ma te przedmioty.

Wyjaśnił też, że w dniu 19 stycznia 2013r. był w sklepie (...)w K.przy ulicy (...). Z tego sklepu zabrał cały karton żeli i wódkę „K.”. Wódkę następnie wypił ze znanym mu z widzenia alkoholikiem, natomiast część żeli do golenia rozdał znajomym, a część, ponad 10 sztuk, sprzedał za 30 zł. Te pieniądze wydał na papierosy.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego M. K.w zdecydowanej większości zasługują na danie im wiary. Sąd nie znalazł żadnych powodów, by zakwestionować prawdziwość i szczerłość wyjaśnień oskarżonego wskazujących na jego sprawstwo w zakresie obu czynów. Oskarżony nie ograniczył swoich wyjaśnień jedynie do przyznania się do zarzucanych mu czynów. W zakresie czynu pierwszego wskazał powód, dla którego włamał się do garażu przy poczcie, wskazał, że wiedział, że pracownicy wykonujący na poczcie remont składują w garażu elektronarzędzia, zaobserwował sposób zabezpieczenia garażu i ustalił, że nie ma tam alarmu, a drzwi zabezpiecza wyłącznie kłódka. Włamanie to zaplanował, o czym świadczy to, że zabrał ze sobą łom, by przy jego użyciu usunąć kłódkę zamykającą drzwi garażu. Jego wyjaśnienia pozostają spójne z relacją pokrzywdzonego J. F., który wskazał przedmioty, które zostały mu skradzione, a wśród nich były opisane przez oskarżonego ubrania robocze i kaski oraz m.in. piła marki M.. To daje podstawy do przyjęcia, iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne, dające podstawy do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się czynu wskazanego w pkt 1 aktu oskarżenia. Oskarżony podał także okoliczności zdarzenia mającego miejsce w sklepie (...). Wskazał przedmioty, które zabrał ze sklepu oraz to, co z nimi następnie zrobił. W tej części wyjaśnienia oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości w świetle spójnych z nimi zeznań naocznych świadków zdarzenia: K. B., pracownicy sklepu i A. R.– pracownika ochrony sklepu, a także nagrania z monitoringu sklepowego. Wszystkie te dowody są ze sobą spójne, uzupełniają się wzajemnie, nie dając żadnych podstaw do przyjęcia, innej niż podana przez oskarżonego, wersji zdarzenia. Sąd zakwestionował jedynie wyjaśnienia oskarżonego M. K.w nieznacznym zakresie, a mianowicie w tej części, w której zaprzeczył udziałowi K. Ł.w kradzieży z włamaniem do garażu przy poczcie. Z wyjaśnień K. Ł., jakie złożył w postępowaniu przygotowawczym (k. 15) wynika niezbicie, że dokonał on włamania do garażu wspólnie z oskarżonym M. K.. Wprawdzie z początkowych wyjaśnień wynika, że oskarżony M. K.nie wchodził ze świadkiem K. Ł.do garażu, a jedynie stał na czatach i obserwował, czy nie nadjeżdża Policja, to jednak w tym zakresie te wyjaśnienia są oczywiście sprzeczne z relacją M. K., który kategorycznie wskazał zarówno na sposób dostania się jego do środka, jak i fakt, iż dokonał zaboru z garażu różnych przedmiotów; wyjaśnienia K. Ł.są przy tym niekonsekwentne. Wyjaśnienia K. Ł.zawierają bowiem wewnętrzną sprzeczność: początkowo twierdził on, że wyłącznie on był w garażu i wynosił z niego rzeczy, M. K.stał tylko na czatach, następnie jednak wyjaśnił, że razem z M. K.uciekał z garażu. Powyższa sprzeczność, w kontekście wyjaśnień oskarżonego M. K.i zeznań złożonych przez K. Ł.przed Sądem daje podstawy do przyjęcia, iż obaj w/w byli w garażu, wspólnie dokonali tego czynu, razem udali się na miejsce przestępstwa uprzednio uzgadniając, że dokonają włamania, a rozbieżności te mają przyczynę w tym, że każdy z nich próbuje całą winę, bądź jej istotną część, wziąć na siebie, nie chcąc obciążać w swych zeznaniach, czy wyjaśnieniach współsprawcy – kolegi. Taki wniosek wypływa także z zeznań, jakie K. Ł.złożył przed Sądem. Relacja złożona przez świadka K. Ł.przedstawiona przed Sądem zawiera szereg wewnętrznych sprzeczności, jest niespójna, niekonsekwentna i nielogiczna. Świadek już na początku podawał sprzecznie, że nie pamięta zdarzenia, po czym temu twierdzeniu zaprzeczał, a miało to miejsce po poinformowaniu świadka o przedmiocie procesu. Dla Sądu oczywistym jest, że świadek zdarzenie to pamiętał, choćby dlatego, że

od czynności przesłuchania nie minął aż tak odległy okres, by sam fakt, że miało ono miejsce, zatarł się w pamięci świadka, a nadto świadek został za ten czyn skazany prawomocnym wyrokiem Sądu. Świadek ową niepamięć zdarzenia próbował usprawiedliwić chorobą psychiczną, na jaką rzekomo choruje. Tymczasem dalsza część jego wypowiedzi, to, że jedynie 2 – 3- krotnie był badany przez lekarza psychiatrę i miało to miejsce jeszcze w szkole podstawowej, przebywając w placówce penitencjarnej, nie zgłaszał swej choroby, nie bierze żadnych leków i ich nie potrzebuje, czuje się dobrze, jednoznacznie podważa wiarygodność tych twierdzeń. Świadek podtrzymał przy tym odczytane mu wyjaśnienia, a następnie im zaprzeczał nie potrafiąc logicznie tego wytłumaczyć. Świadek także podawał raz, że ani on, ani M. K. niczego nie zabrali z tego garażu, po czym podał, że część z tych rzeczy on sam zabrał, bo mu się podobały. Argumentacja świadka o przyczynach posiadania przez niego metalowego pręta także jest absolutnie nielogiczna. Całkowicie nie mające uzasadnienia w materiale dowodowym są ponadto twierdzenia świadka K. Ł., jakoby oskarżony M. K. złożył obciążające go wyjaśnienia. Wbrew twierdzeniom świadka oskarżony M. K. nie tylko nie złożył wyjaśnień na jego niekorzyść ale też wcale nie wypowiadał się na temat posiadania przez K. Ł. pręta, co podniósł w zeznaniach K. Ł.. Świadek przy tym zeznawał, że drzwi garażowe nie były zabezpieczone, były otwarte, przy czym wcześniej podtrzymał swe wyjaśnienia, a więc także i w tej części, w której wskazał na zabezpieczenie drzwi do garażu i konieczność usunięcia zabezpieczenia drzwi przed ich otwarciem. Ponadto podał, że stwierdzenia w wyroku skazującym, a zatem także dotyczące sposobu dostania się do garażu, zabezpieczenia garażu, polegały na prawdzie. Wskazać także, należy, że pokrzywdzony J. F. nie miał żadnych wątpliwości co do zabezpieczenia drzwi garażowych kłódką, a zważywszy na to, że składowane tam były wszystkie posiadane przez niego narzędzia oraz materiały budowlane wykorzystywane do wymiany dachu, jest to logiczne i odpowiadające doświadczeniu życiowemu. Z pewnością charakter mienia składowanego w tym pomieszczeniu i jego wartość były powodem zamykania tego pomieszczenia na kłódkę i wyklucza, by poprzez przeoczenie, czy zapomnienie owa czynność nie została dokonana. Brak jest przy tym podstaw do czynienia takich ustaleń w świetle nie tylko zasad doświadczenia życiowego i logiki ale także wyjaśnień samego oskarżonego. Brak jest też podstaw do podważenia konsekwentnych zeznań J. F. co do rodzaju skradzionych wówczas przedmiotów. Z pewnością pokrzywdzony wskazał tylko te przedmioty, które rzeczywiście zostały mu skradzione i przedstawiały dla niego istotną wartość materialną. Dowodzi temu nie tylko spójność w tym zakresie wypowiedzi pokrzywdzonego ale i to, że w garażu tym, jak zeznał, znajdowały się jeszcze inne rzeczy, które mogli sprawcy zabrać, a świadek nie wskazał ich jako skradzione. Twierdzenia świadka K. Ł., jakoby oskarżony M. K. znaczną część tego zdarzenia wymyślił, są niewiarygodne, natomiast zważywszy na brak logiki w wypowiedziach świadka, brak konsekwencji, istniejące oczywiste sprzeczności, których logicznie nie da się wytłumaczyć inaczej, jak tylko tak, że świadek nie zeznaje prawdy, nie dały podstaw do czynienia w ich oparciu ustaleń faktycznych.

W świetle powyższych dowodów i ich oceny, nie budzi wątpliwości, iż oskarżony M. K. swym zachowaniem podjętym w nocy z 23 na 24 października 2012 r. wypełnił znamiona czynu z art. 279 § 1 kk. Oskarżony M. K. dostał się bowiem wraz z K. Ł. do garażu przy poczcie w K. po uprzednim zerwaniu z drzwi garażu kłódki, a zatem przełamując zabezpieczenie pomieszczenia, skąd następnie zabrali piłę spalinową marki H. o wartości 700 zł., piłę elektryczną marki M. o wartości 600 zł., 4 sztuki nowych bluz roboczych, każda warta 100 zł. i 4 sztuki nowych kasków ochronnych, każdy o wartości 50 zł. Sąd zmienił przy tym opis czynu poprzez wskazanie innej, niż w akcie oskarżenia wartości skradzionego mienia. Sąd przyjął bowiem za pokrzywdzonym wartość skradzionego mienia uwzględniając to, iż elektronarzędzia były uprzednio używane, a podane przez pokrzywdzonego wartości tych narzędzi – 600 zł., 700 zł. są realne, nie były przy tym kwestionowane w toku procesu. Pozostałe przedmioty należące do pokrzywdzonego J. F., jak kaski i ubrania robocze - bluzy były nowe, ich wartość także zdaniem Sądu jest realna i nie była kwestionowana. Z jednej strony wskazanie realnej wyceny wartości skradzionych rzeczy, z drugiej natomiast niekwestionowanie tej wyceny w trakcie procesu zdecydowało o ustaleniu wartości szkody zgodnie z zeznaniami pokrzywdzonego.

Uprzednia karalność oskarżonego, w tym dane o odbyciu kar pozbawienia wolności, świadczą o działaniu oskarżonego w warunkach recydywy – art. 64 § 1 kk. Oskarżony został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 05.04.2006r. w sprawie o sygn. akt II K 1023/05 za czyny z art. 288 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27.07.2007r. sygn. akt Ko 482/07, która została objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16.09.2009r. sygn. akt II K 192/09, a którym wymierzono karę 1 roku i 1

miesiąca pozbawienia wolności odbyłą przez oskarżonego w okresie od 18.10.2009r. do 19.10.2009r, od 31.03.2008r. do 30.04.2009r. Oskarżony był też karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.08.2008r. sygn. akt II K 963/07 za czyny z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zatem podobne do przestępstwa z art. 279 § 1 kk, i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 26.02.2009r. sygn. akt II K 286/08 za czyny z art. 279§ 1 kk na kary 1 roku pozbawienia wolności, za czyny z art. 288 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, które zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14.12.2009r. sygn. akt II K 461/09, którym orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Oskarżony odbył tę karę w okresie od 30.04.2009r. do 13.10.2009r i od 19.10.2009r. do 14.06.2011r. Oskarżony czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kar pozbawienia wolności.

Nie budzi wątpliwości także i to, że oskarżony M. K. w dniu 19 stycznia 2013 r. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia ze sklepu (...) w K. 20 sztuk żeli do golenia marki G. i jednej butelkę wódki 0,5 litra, mienia o łącznej wartości 308,79 zł. Minął on bowiem linię kas celowo i świadomie nie uiszczając zapłaty za ten towar. Z uwagi na wartość skradzionego mienia czyn ten został zakwalifikowany jako wykroczenie z art. 119 § 1 kw. Jedynie nieznacznej korekty wymagało ustalenie wartości skradzionych rzeczy, która to wartość w sposób nie budzący wątpliwości wynika z zawiadomienia k. 45 i zeznań świadka A. R..

Společna szkodliwość przypisanych oskarżonemu obu czynów była znaczna. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynów Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk oraz w art. 33 kw tj. rodzaj i charakter naruszonych przez oskarżonego dóbr, rozmiar wyrządzonych szkód, rozmiar groźących szkód, sposób i okoliczności popełnienia przez oskarżonego obu czynów, postać zamiaru, motywację sprawcy. Oskarżony przestępstwa kradzieży z włamaniem dopuścił się z premedytacją, czyn ten zaplanował, obserwował pracę pracowników i to, gdzie chowają narzędzia, ustalił, że nie ma w tym miejscu alarmu, jest wyłącznie kłódka zamykająca drzwi, przygotował się do jego popełnienia poprzez zabranie łomu, by przy jego użyciu usunąć kłódkę. Powyższe wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego. Czynu tego dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, by zwiększyć pewność realizacji przestępstwa. Dokonując kradzieży elektronarzędzi pozbawił pokrzywdzonego możliwości wykonywania zleconej mu pracy. Uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na gry hazardowe i alkohol. Dokonując kradzieży sklepowej oskarżony działał zuchwale. Wszedł do sklepu z koszykiem zakupowym, do którego włożył karton pianek do golenia i wódkę. Ilość zabranych pianek do golenia i to, co oskarżony następnie z nimi zrobił (rozdął kolegom i sprzedał) daje podstawy do twierdzenia, że skoro tych rzeczy w ogóle nie potrzebował, to od samego początku nie zamierzał za te rzeczy zapłacić. Świadczy o tym i to, w jaki sposób opuszczał sklep. Przeszedł on koło kasjerki z koszykiem z towarem pewnym krokiem, spokojnie, nawet nie próbując ukrywać tego, że coś jest w koszyku, po czym wyszedł ze sklepu. Żele do golenia rozdał i sprzedał napotkanej osobie, a pieniądze przeznaczył na papierosy, skradziony alkohol wypił w towarzystwie znanej mu tylko z widzenia osoby mającej opinię nadużywającej alkohol.

W ocenie Sądu stopień winy oskarżonego w zakresie obu przypisanych mu czynów był wysoki. Niewątpliwie oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim, a towarzysząca mu motywacja w obu przypadkach świadczy o działaniu przemyślanym, zaplanowanym, o działaniu z premedytacją. Opinia wydana przez biegłych sądowych psychiatrów i wnioski w niej zawarte, jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony w chwili czynów był poczytalny, a jego poczytalność nie budzi wątpliwości. Brak jest przy tym podstaw do zakwestionowania treści opinii, która została wydana przez biegłych dysponujących wiedzą specjalistyczną i mających duże doświadczenie zawodowe, została wydana po uprzednim zbadaniu oskarżonego, jest logiczna i spójna, nie zawiera żadnych sprzeczności.

Mając na uwadze okoliczności wskazane powyżej, a świadczące o stopniu społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz stopniu winy, mając na uwadze dotychczasowy sposób życia oskarżonego, działanie w warunkach powrotu do przestępstwa - recydywy, kierując się treścią art. 53 § 1 i 2 kk Sąd uznał, iż karą adekwatną za czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk jest kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wymierzając karę w tym rozmiarze miał na uwadze, oprócz okoliczności wskazanych powyżej, a rzutujących na stopień społecznej szkodliwości i stopień winy

także to, że mienie utracone przez pokrzywdzonego J. F., choć niezależnie od działania oskarżonego, jednakże zostało odzyskane w części. Charakter czynu, jego okoliczności, powód, dla którego oskarżony dopuścił się jego popełnienia nie dają podstawy do ustalenia, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi. Wartość skradzionych rzeczy, choć obiektywnie nie jest ona znaczna, nie jest bowiem okolicznością decydującą o przyjęciu wypadku mniejszej wagi, natomiast okoliczności czynu, motywacja sprzeciwiają się temu.

Wymierzając karę za wykroczenie Sąd miał na względzie treść art. 33 kw i art. 35 kw. Sąd uwzględnił przy wymiarze kary okoliczności rzutujące na ustalenie stopnia społecznej szkodliwości tego czynu i stopnia jego winy. Nadto Sąd uwzględnił to, zgodnie z art. 35 kw, że czyn ten jest czynem popełnionym umyślnie, a za wymierzeniem kary aresztu przemawia z jednej strony waga czynu, jak i okoliczności jego popełnienia, z drugiej natomiast demoralizacja oskarżonego, na co wskazują okoliczności czynu. Oskarżony wchodząc do sklepu z góry zakładał, że dokona kradzieży, przedmioty skradzione nie były mu potrzebne, oskarżony nawet nie próbował ukryć przedmiotów kradzieży, pewnym krokiem przeszedł z koszykiem pełnym zakupów koło kasjerki nie płacąc za towar. Świadczy to o jego zuchwałości, poczuciu bezkarności i demoralizacji. O jego demoralizacji świadczy także uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu i popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pobyt w zakładzie karnym, gdzie oskarżony odbywał kary pozbawienia wolności.

Sąd nie dopatrył się w stosunku do oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony obu czynów dopuścił się bez żadnego istotnego powodu, pieniądze w ten sposób uzyskane przeznaczył na gdy hazardowe, alkohol, papierosy. Oba czyny zaplanował uprzednio, przy czym przygotował się wcześniej do dokonania kradzieży z włamaniem obserwując miejsce składowania narzędzi przez pracowników budowlanych, ustalił sposób zabezpieczenia drzwi. Kradzieży wykroczeniowej dopuścił się działając zuchwale, w poczuciu bezkarności. Oskarżony mimo młodego wieku był wcześniej wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa podobne. Wobec oskarżonego orzekane uprzednio kary, w tym kary wolnościowe nie odniosły oczekiwanego rezultatu, skoro oskarżony ponownie wszedł w konflikt z prawem popełniając przestępstwo i wykroczenie podobne do czynów popełnionych uprzednio. Oskarżony przebywał ponad 3 lata w zakładzie karnym, gdzie odbywał kary pozbawienia wolności. Także i to nie wpłynęło na zmianę jego zachowania, skoro ponownie naruszył on porządek prawny. Oskarżony opuścił zakład karny w dniu 14 czerwca 2011 r. w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia, a przestępstwa kradzieży z włamaniem dopuścił się po upływie 1 roku i kilku miesięcy od opuszczenia zakładu karnego. Oba tych czynów dopuścił się podczas okresu próby związanego z warunkowym przedterminowym zwolnieniem zakreślonym do dnia 14 czerwca 2013 r. Te okoliczności nie dają podstaw do twierdzenia, że oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego przy orzeczeniu kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a cele kar zostaną wówczas spełnione. Warunkowemu zawieszeniu wykonania kary aresztu dodatkowo sprzeciwia się treść art. 42 § 3 kw, gdyż szkoda spowodowana popełnieniem wykroczenia nie została naprawiona. Jednocześnie Sąd uznał, zważywszy na to, że oskarżony nie uzyskuje stałych dochodów, jest na utrzymaniu matki, nie ma wyuczonego zawodu, że orzeczenie kary grzywny obok kary aresztu nie jest celowe (art. 24 § 2 kw).

Wobec tego, że szkoda za wykroczenie nie została naprawiona choćby w części, stosownie do treści art. 119 § 4 kw Sąd orzekł o obowiązku naprawienia jej w całości na rzecz pokrzywdzonego. Sąd uznał to za celowe, bowiem proces karny winien dążyć do wyrównania szkód wyrządzonych przez sprawców czynami zabronionymi, a takie rozstrzygnięcie ma na uwadze prawnie chroniony interes pokrzywdzonego. Jednocześnie jako że jest to środek karny, co wynika z analizy art. 28 kw, nie wskazano terminu jego realizacji. Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, która jedynie w części została naprawiona, gdyż taka była wola pokrzywdzonego J. F..

Wobec tego, że oskarżony był w sprawie zatrzymany, Sąd zaliczył okres jego zatrzymania na poczet kary pozbawienia wolności przyjmując, zgodnie z art. 63 § 2 kk, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Oskarżony M. K. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym, a koszty obrony nie zostały opłacone. Wobec złożenia wniosku obrońcy oskarżonego w tym zakresie, Sąd w oparciu o art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 i § 16 zasądził na rzecz

obrońcy kwotę 828 zł., na którą składa się 180 zł. za obronę udzieloną w postępowaniu przygotowawczym i za udział w pięciu terminach rozprawy w postępowaniu uproszczonym (360 zł. i 72 zł.). Kwota ta została powiększona o podatek od towarów i usług, stosownie do treści § 2 ust. 3 cyt. pow. rozporządzenia.

Zważywszy na to, iż oskarżony nie uzyskuje stałych dochodów, podejmuje prace dorywcze uzyskując z tego tytułu dochody na poziomie około 300 zł. miesięcznie, pozostaje na utrzymaniu matki Sąd uznał, iż oskarżony nie jest w stanie uiścić kosztów sądowych, stąd też orzeczono o zwolnieniu oskarżonego od ich uiszczenia i ich przejęciu na rachunek Skarbu Państwa z mocy art. 624 § 1 kpk.